

Absències a classe

Un relat de: [bogeria](#)

Mirades absents, amb la mirada perduda, immersos en les nostres cabòries.

Menjant-nos les ungles amb nerviosisme, esperant que el rellotge marqui l'hora.

D'altres reposen el cap sobre la mà, mirant d'en quan en quan, d'altres ja no miren, es queden, absents, amb cos aquí, amb ment enllà, més enllà de les fronteres del nostre país oblidat, Catalunya.

Més enllà de les nostres fronteres, absents, d'Espanya.

Quelcom demana la nostra atenció, no sabem el que és, però no ens importa perquè seguim immersos en la nostra absència.